

Sygn. akt VIII C 343/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Tomasz Kalsztein

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Piasek

po rozpoznaniu w dniu 13 października 2020 roku w Łodzi

na rozprawie

z powództwa T. B.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w S.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w S. na rzecz powoda T. B. kwotę 5.150,15 zł (pięć tysięcy sto pięćdziesiąt złotych piętnaście złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 734,99 zł (siedemset trzydzieści cztery złote dziewięćdziesiąt dziewięć groszy) od dnia 13 grudnia 2019 roku do dnia zapłaty;
- 4.415,16 zł (cztery tysiące czterysta piętnaście złotych szesnaście groszy) od dnia 17 maja 2019 roku do dnia zapłaty;

2. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w S. na rzecz powoda T. B. kwotę 2.217 zł. (dwa tysiące dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w całości.

Sygn. akt VIII C 343/20

UZASADNIENIE

W dniu 10 kwietnia 2020 roku T. B., reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wytoczył przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w S. powództwo o zapłatę kwoty 5.150,15 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 734,99 zł od dnia 13 grudnia 2019 roku do dnia zapłaty oraz od kwoty 4.415,16 zł od dnia 17 maja 2019 roku do dnia zapłaty tytułem odszkodowania oraz o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pełnomocnik powoda powołał się na dwa zdarzenia drogowe. Pierwsze z nich miało miejsce w dniu 5 kwietnia 2018 roku i w jego wyniku uszkodzeniu uległ należący do P. S. samochód marki N. (...) nr rej. (...). Sprawca szkody ubezpieczony był w zakresie OC w pozwanym towarzystwie. Tego samego dnia poszkodowany zawarł z powodem umowę najmu pojazdu zastępczego ze stawką czynszu w wysokości 195 zł brutto za dobę, obejmującą zniesienie udziału własnego w szkodzie oraz upoważnił powoda do uzyskiwania wszelkich informacji o likwidacji szkody. W dniu rozpoczęcia najmu powód poinformował o tym pozwanego. Najem pojazdu trwał 39 dni, a powód wystawił z tego tytułu fakturę na kwotę 7.605,16 zł. Pozwany zwrócił jedynie część powyższej kwoty uznając okres

najmu pojazdu zastępczego w wymiarze 25 dni i redukując stawkę najmu do kwoty 125 zł netto, nie kwestionując rynkowości stawki najmu stosowanej przez powoda, wobec czego powód dochodzi różnicy.

Drugie zdarzenie miało miejsce w dniu 15 października 2018 roku i w jego wyniku uszkodzeniu uległ należący do A. T. (1) samochód marki C. o nr rej. (...). Sprawca szkody ubezpieczony był w zakresie OC w pozwanym towarzystwie. W dniu 14 listopada 2018 roku Poszkodowany zgłosił szkodę pozwanemu, jednakże pozwany nie był w stanie zapewnić mu najmu pojazdu typu kombi. Z tego względu w dniu 14 listopada 2020 roku poszkodowany zawarł z powodem umowę najmu pojazdu zastępczego ze stawką czynszu w wysokości 200 zł brutto za dobę oraz upoważnił powoda do uzyskiwania wszelkich informacji o likwidacji szkody. W dniu rozpoczęcia najmu powód poinformował o tym pozwanego, prosząc jednocześnie o przekazywanie wszelkich informacji mogących mieć wpływ na ustalenie czasu i kosztów najmu. Najem pojazdu trwał 7 dni, a powód wystawił z tego tytułu fakturę na kwotę 1.399,99 zł. Pozwany zwrócił jedynie część powyższej kwoty redukując stawkę najmu do kwoty 95 zł netto, nie kwestionując rynkowości stawki najmu stosowanej przez powoda, wobec czego powód dochodzi różnicy, tj. kwoty 734,99zł .

(pozew k. 5-13)

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany zakwestionował żądanie powoda co do wysokości, podnosząc, że zaoferował poszkodowanemu P. S. bezgotówkowy najem pojazdu zastępczego przez współpracujące z nim wypożyczalnie. Skoro poszkodowany nie skorzystał z oferty i wynajął pojazd zastępczy od powoda przy wyższej stawce za dobę, to nie spełnił swojego obowiązku dążenia do minimalizowania szkody. Pozwany zakwestionował również okres najmu pojazdu, jako nieuzasadniony.

(odpowiedź na pozew k. 59-63)

Do zamknięcia rozprawy stanowisko stron nie uległo już zmianie.

(protokół rozprawy k. 76-79)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 kwietnia 2018 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzony został należący do P. S. samochód marki N. (...) nr rej. (...). Sprawca zdarzenia posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym towarzystwie.

(okoliczności bezsporne, zeznania świadka P. S. 00:16:52 w elektronicznym protokole rozprawy z dnia 13.10.2020r. k. 76-79)

Tego samego dnia P. S. zawarł z T. B. umowę najmu pojazdu zastępczego D. D. o nr rej. (...) ze stawką czynszu w wysokości 195 zł brutto za dobę. Umowa nie przewidywała limitu przejechanych kilometrów oraz uwzględniała zniesienia udziału własnego w szkodzie częściowej oraz całkowitej. Wydanie pojazdu nastąpiło o godzinie 19:00 w Ł. przy ul. (...). Również tego samego dnia powód zawarł z P. S. umowę cesji wierzytelności, w treści której cedent oświadczył, że przysługuje mu wierzytelność pieniężna z tytułu odszkodowania za wynajęcie pojazdu zastępczego w stosunku do wszystkich podmiotów odpowiedzialnych za szkodę w pojeździe N. o nr rej. S.C. (...), powstałą w dniu 5 kwietnia 2018 roku. Przedmiotową wierzytelność cedent przelał na rzecz powoda. Poza tym P. S. upoważnił T. B. do uzyskiwania wszelkich informacji dotyczących szkody.

(umowa najmu pojazdu zastępczego k. 18, zeznania świadka P. S. 00:16:52, zeznania powoda T. B. 00:23:53-00:31:54 w elektronicznym protokole rozprawy z dnia 13.10.2020r. k. 76-79, umowa cesji k. 17, upoważnienie k. 21)

Za pośrednictwem poczty elektronicznej tego samego dnia tj. 5 kwietnia 2018 roku T. B. zgłosił szkodę do pozwanego towarzystwa i przesłał w formie elektronicznej dowód osobisty i prawo jazdy poszkodowanego, dowód rejestracyjny pojazdu poszkodowanego, umowę cesji, upoważnienie i umowę kupna-sprzedaży, protokół holowania, świadectwo badania technicznego oraz oświadczenie Vat i dyspozycję wypłaty odszkodowania. Następnego dnia pozwany potwierdził zarejestrowanie szkody przesyłając w załączeniu ogólną informację o możliwościach najmu ze wskazaniem nazw sieci wypożyczalni jednakże bez danych kontaktowych ani regulaminów najmu stosowanych przez te podmioty. Wobec nieuzyskania wymaganych informacji powód poinformował pozwanego, iż będzie kontynuował najem na swoich zasadach.

(wydruk wiadomości poczty elektronicznej k. 22-24, zeznania powoda T. B. 00:23:53-00:31:54 w elektronicznym protokole rozprawy z dnia 13.10.2020r. k. 76-79)

P. S. użytkował pojazd zastępczy do dnia 14 maja 2018 roku. Zarówno pojazd uszkodzony jaki i wynajmowany wykorzystywał do przewozu narzędzi służących mu do wykonywania usług budowlanych.

(umowa najmu pojazdu zastępczego k. 18, historia naprawy pojazdu k. 27 zeznania świadka P. S. 00:16:52- w elektronicznym protokole rozprawy z dnia 13.10.2020r. k. 76-79)

T. B. wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 7.605,16 zł.. Pismem z dnia 13 kwietnia 2019 r. powód wezwał pozwane towarzystwo do zapłaty odszkodowania. Pozwany uznał zasadność najmu pojazdu zastępczego za okres 25 dni tj. 6 dni od dnia zgłoszenia szkody do dnia wykonania oględzin podstawowych oraz 19 dni od dnia wykonania oględzin do dnia wypłaty odszkodowania, przy stawce 125 zł netto za dobę najmu.

(wezwanie do zapłaty k. 26, faktura VAT k. 25, decyzja o przyznaniu odszkodowania k. 30-31, k. 32-33)

W dniu w dniu 15 października 2018 roku miało miejsce zdarzenie drogowe, w wyniku którego uszkodzeniu uległ należący do A. T. (1) samochód marki C. o nr rej. (...). Sprawca zdarzenia posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym towarzystwie. Poszkodowany zgłosił szkodę pozwanemu, ubezpieczyciel przedstawił poszkodowanemu ofertę najmu pojazdu zastępczego jednakże, nie mógł zaproponować poszkodowanemu najmu pojazdu kombi.

(okoliczności bezsporne, zeznania świadka A. T. 00:01:25-00:12:19 w elektronicznym protokole rozprawy z dnia 13.10.20r. k. 76-79)

Wobec powyższego dniu 14 listopada 2018 roku A. T. (1) zawarł z T. B. umowę najmu pojazdu zastępczego F. (...) o nr rej. (...) ze stawką czynszu w wysokości 200 zł brutto za dobę. Umowa nie przewidywała limitu przejechanych kilometrów oraz uwzględniała zniesienia udziału własnego w szkodzie częściowej oraz całkowitej. Wydanie pojazdu nastąpiło o godzinie 14:10 w Ł. przy ul. (...). Również tego samego dnia powód zawarł z A. T. (1) umowę cesji wierzytelności, w treści której cedent oświadczył, że przysługuje mu wierzytelność pieniężna z tytułu odszkodowania za wynajęcie pojazdu zastępczego w stosunku do wszystkich podmiotów odpowiedzialnych za szkodę w pojeździe C. (...) o nr rej. (...), powstała w dniu 15 października 2018 roku. Przedmiotową wierzytelność cedent przelał na rzecz powoda. Poza tym poszkodowany upoważnił T. B. do uzyskiwania wszelkich informacji dotyczących przedmiotowej szkody.

(umowa najmu pojazdu zastępczego k. 35-36, zeznania A. T. (1) 00:01:25-00:12:19 zeznania powoda T. B. 00:23:53-00:31:54 w elektronicznym protokole rozprawy z dnia 13.10.2020r. k. 76-79, umowa cesji k. 34)

Za pośrednictwem poczty elektronicznej w dniu rozpoczęcia najmu pojazdu powód poinformował o powyższym pozwanego i zwrócił się o udzielenie wszelkich informacji mających mieć wpływ na ustalenie czasu i kosztów . Pozwany nie ustosunkował się do powyższego.

(wydruk wiadomości poczty elektronicznej- k. 39, zeznania powoda T. B. 00:23:53-00:31:54 w elektronicznym protokole rozprawy z dnia 13.10.2020r. k. 76-79)

A. T. (1) użytkował pojazd zastępczy przez 7 dni.

(okoliczności bezsporne)

T. B. wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 1.399,99 zł. Pismem z dnia 12 listopada 2019 r. powód wezwał pozwane towarzystwo do zapłaty odszkodowania. Pozwany uznał zasadność najmu pojazdu zastępczego przy stawce 95 zł za dobę najmu i decyzją z dnia 29 listopada 2019 roku przyznał odszkodowanie w kwocie 665 zł.

(wezwanie do zapłaty k. 43, faktura VAT k. 42, decyzja o przyznaniu odszkodowania k. 44-45)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości ani rzetelności ich sporządzenia nie kwestionowała żadna ze stron. Podstawę ustalenia stanu faktycznego stanowił także dowód z przesłuchania świadków P. S. A. T. (1) a także z zeznań powoda T. B..

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W niniejszej sprawie znajdują zastosowanie zasady odpowiedzialności samoistnego posiadacza mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody statutowane w przepisie art. 436 k.c., oraz – w związku z objęciem odpowiedzialności posiadacza pojazdu obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej – przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j Dz.U. 2013, poz. 392 ze zm.). W kwestii zakresu szkody i odszkodowania obowiązują reguły wyrażone w przepisach ogólnych księgi III Kodeksu cywilnego, tj. przepisy art. 361 § 2 k.c. oraz art. 363 k.c. Zastosowanie w przedmiotowej sprawie znajdują także przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące ubezpieczeń majątkowych.

W myśl przepisu art. 822 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Zaś zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, zakład ubezpieczeń zobowiązany jest do wypłaty odszkodowania z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Ubezpieczyciel odpowiada w granicach odpowiedzialności sprawcy szkody – odpowiada za normalne następstwa działania bądź zaniechania, z którego szkoda wynika. Wysokość odszkodowania winna odpowiadać rzeczywistym, uzasadnionym kosztom usunięcia skutków wypadku, ograniczona jest jedynie kwotą określoną w umowie ubezpieczenia (art. 824 § 1 k.c., art. 36 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych).

Ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu (art. 35 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych).

Zakład ubezpieczeń w ramach odpowiedzialności gwarancyjnej wynikającej z umowy ubezpieczenia przejmuje obowiązki sprawcy wypadku. Odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń nie może wykraczać poza granice odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem, ale również nie może być mniejsza niż wynikała na skutek ruchu pojazdu mechanicznego szkoda.

Poszkodowany w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczeń bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń (art. 19 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, art. 822 § 4 k.c.).

W przedmiotowej sprawie bezspornym między stronami był fakt zaistnienia zdarzenia komunikacyjnego z dnia 5 kwietnia 2018 roku, w wyniku którego należący do P. S. samochód N. (...) nr rej. (...) uległ uszkodzeniu, a także fakt zaistnienia zdarzenia komunikacyjnego z dnia 15 października 2018 roku, w wyniku którego uszkodzeniu uległ należący do A. T. (1) samochód marki C. o nr rej. (...). Do obu zdarzeń drogowego doszło z winy osoby ubezpieczonej w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym towarzystwie. Przedmiotem sporu nie była zatem zasada odpowiedzialności pozwanego za przedmiotową szkodę. Pozwany nie kwestionował także uprawnienia poszkodowanego do wynajęcia pojazdu zastępczego na czas likwidacji szkody.

Oś sporu w niniejszej sprawie stanowiła uzasadniona stawka dobową za najem, która w ocenie pozwanego wynosiła 95 zł netto, czyli 116,85 zł brutto za dzień najmu pojazdu zastępczego przez A. T. (1) oraz 125 zł netto, czyli 153,75 zł brutto. Nadto pozwany zakwestionował okres najmu pojazdu zastępczego przez P. S., który jego zdaniem był uzasadniony w zakresie 25 dni.

Odnosząc się do zarzutów pozwanego godzi się przypomnieć, że odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego. Jednakże, jak trafnie wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały 7 sędziów z dnia 17 listopada 2011 roku (III CZP 5/11, OSNC 2012/3/28), nie wszystkie wydatki pozostające w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym mogą być refundowane. Istnieje bowiem obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów (art. 354 § 2 k.c., art. 362 k.c. i art. 826 § 1 k.c.). Na ubezpieczyciela ciąży w związku z tym obowiązek zwrotu wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych, pozwalających na wyeliminowanie negatywnych dla poszkodowanego następstw, niedających się wyeliminować w inny sposób, z zachowaniem rozsądnej proporcji między korzyścią wierzyciela a obciążeniem dłużnika. Nie jest celowe nadmierne rozszerzanie odpowiedzialności odszkodowawczej i w konsekwencji gwarancyjnej ubezpieczyciela. W tożsamy sposób wypowiedział się Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 15 lutego 2019 roku (III CZP 84/18, OSNC 2020/1/6), akcentując, że w ramach tego obowiązku powinnością poszkodowanego, jako wierzyciela, jest lojalne postępowanie na etapie likwidacji szkody przez ograniczanie zakresu świadczenia odszkodowawczego ubezpieczyciela, a nie zbędne powiększanie wysokości szkody. Brak podjęcia takich działań mimo, że leżały w zakresie możliwości poszkodowanego, nie może zwiększać odszkodowania należnego od ubezpieczyciela zobowiązanego do naprawienia szkody. W tym zakresie należy proporcjonalnie wyważyć interesy poszkodowanego i ubezpieczyciela kierując się standardem rozsądnie myślącej osoby, która określone zachowanie uznałaby za celowe, konieczne i racjonalne ekonomicznie. Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2017 roku (III CZP 20/17, OSNC 2018/6/56), wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione. Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że A. T. (1) wprawdzie został poinformowany o możliwości najmu pojazdu zastępczego za pośrednictwem pozwanego towarzystwa, jednakże pozwany nie był w stanie wynająć mu pojazdu typu kombi, zgodnie z preferencjami poszkodowanego. Dodatkowo powód po zawarciu najmu pojazdu zastępczego z poszkodowanym, poinformował pozwanego za pomocą poczty elektronicznej o zawarciu umowy najmu i poprosiło przekazania informacji mających wpływ na ustalenie czasu i kosztu najmu. Pozwany nie ustosunkował się w żaden sposób do otrzymanych przez powoda wiadomości. W odniesieniu do szkody poniesionej przez P. S. nie może ująć uwadze, że powód po zawarciu umowy najmu pojazdu zastępczego z poszkodowanym P. S., za pośrednictwem poczty elektronicznej, jeszcze tego samego dnia zgłosił szkodę do pozwanego towarzystwa i przesłał w formie elektronicznej dowód osobisty i prawo jazdy poszkodowanej, dowód rejestracyjny pojazdu poszkodowanej, umowę cesji, upoważnienie i inne niezbędne dokumenty. Pozwany miał zatem pełną świadomość, że zarówno P. S. jak i A. T. (1) zdecydowali się wynająć samochód zastępczy u podmiotu trzeciego. Pomimo tej wiedzy nie przedsięwzięli żadnych działań, aby zweryfikować

stawki powoda, czy też przedstawić poszkodowanemu za jego pośrednictwem konkretnej oferty najmu pojazdu. Wprawdzie pozwany po zarejestrowaniu szkody poniesionej przez P. S. przesłał powodowi ogólną informację o możliwości najmu ze wskazaniem nazw sieci wypożyczalni, jednakże nie zamieścił w nich danych kontaktowych wypożyczalni ani stosowanych przez te podmioty regulaminów najmu.

W ocenie Sądu inercję pozwanego, będącego profesjonalistą, należy postrzegać w przypadkach obydwu opisanych szkód w kategoriach milczącej akceptacji warunków umowy najmu zawartej pomiędzy powodem a poszkodowanym A. T. (1) oraz umowy najmu zawartej pomiędzy powodem a P. S.. Nie istniały bowiem żadne obiektywne przeszkody, aby pozwany zwrócił się do powoda o przesłanie przedmiotowych umów, a następnie, aby dokonał weryfikacji ich postanowień.

Poza tym pozwany nie kwestionował, że przyjęte stawki najmu w wysokości 200 zł brutto za dobę w przypadku szkody poniesionej przez A. T. (1) oraz stawka najmu w wysokości 195 zł brutto w przypadku szkody poniesionej przez P. S. miały rynkowy charakter. Należy zwrócić uwagę, że zawarte przez powoda i poszkodowanych umowy najmu pojazdu zastępczego były korzystne dla najemców, gdyż nie przewidywały limitu przebiegu kilometrów, kaucji, jak również udziału własnego w szkodzie częściowej i całkowitej. Reasumując tę część rozważań Sąd uznał, że powód był uprawniony do przyjęcia stawki dobowej na wskazanym poziomie tj. odpowiednio 200 zł brutto i 195 zł brutto.

Wobec udokumentowania przez powoda kosztów wynikających z najmu pojazdu zastępczego oraz wobec zeznań poszkodowanych P. S. i A. T. (1), należy uznać zarówno wysokość czynszu najmu w przypadku obu poszkodowanych jak i czas najmu pojazdu zastępczego przez P. S. za uzasadnione. Obowiązek pozwanego pokrycia kosztów najmu pojazdu zastępczego wynika również z wytycznych Komisji Nadzoru Finansowego. Zgodnie z rekomendacją (...) z dnia 1 grudnia 2009 r. poszkodowany może żądać pokrycia kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres, w którym nie było możliwe korzystanie z pojazdu, który uległ uszkodzeniu. Okres najmu winien być uzasadniony. Długość tego okresu warunkowana jest lojalnym zachowaniem się poszkodowanego wobec ubezpieczyciela. W toku sporu ustalono, że zachodziła konieczność wynajmu samochodu zastępczego, bowiem samochód uszkodzony w wyniku wypadku komunikacyjnego był samochodem z którego korzystał poszkodowany właściciel pojazdu P. S., który używał przedmiotowego pojazdu do przewożenia narzędzi, służących do wykonywania przez niego usług budowlanych. W rozpoznawanym sporze brak podstaw do uznania, że do zwiększenia rozmiarów szkody przyczyniło się działanie poszkodowanego P. S.. W ocenie Sądu za usprawiedliwione należy uznać korzystanie z pojazdu zastępczego w okresie w którym wystawiano fakturę za najem. Sytuacja, gdy doszło do poniesienia przez poszkodowanego wydatków na uzyskanie pojazdu zastępczego w okresie remontu uszkodzonego pojazdu albo przez okres niezbędny do nabycia nowego pojazdu stanowi wydatki poniesione w następstwie zdarzenia szkodzącego, które by nie powstały bez tego zdarzenia, prowadzące do powypadkowego zmniejszenia majątku poszkodowanego, czyli straty (art. 361 § 2 k.c.). Przeważa w piśmiennictwie stanowisko, że muszą to być wydatki zmierzające do wyłączenia lub ograniczenia szkody i niewątpliwie są nimi koszty wynajmu pojazdu zastępczego w celu kontynuowania działalności gospodarczej lub zawodowej, ponieważ zapobiegają utracie określonych dochodów (art. 361 § 2 k.c.) Szkodę stanowią również konieczne wydatki związane ze zdarzeniem szkodzącym. Przy takim ujęciu, stratą w rozumieniu art. 361 § 2 k.c. są objęte także wydatki, które służą ograniczeniu (wyłączeniu) negatywnych następstw majątkowych doznanych przez poszkodowanego w wyniku uszkodzenia (zniszczenia) pojazdu. Zwrotowi mogą podlegać tylko wydatki rzeczywiście poniesione na taki najem.... (OSNC 2012/3/28, LEX nr 1011468, Biul.SN 2011/11/5

Reasumując Sąd uznał, że powód, jako nabywca wierzytelności, mógł się skutecznie domagać uzupełniającego odszkodowania z tytułu najmu pojazdu zastępczego w kwocie 734,99 zł oraz 4.415,16 zł, łącznie 5,150,15 zł.

Podstawę żądania odsetkowego powoda stanowi przepis art. 481 § 1 k.c. w myśl którego, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie. Dlatego też Sąd zasądził kwotę 5.150,15 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie zgodnie z żądaniem pozwu, czyli od kwoty 734,99 zł od dnia 13 grudnia 2019 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 4.415,16 zł od dnia 17 maja 2019 r. do dnia zapłaty.

O kosztach procesu rozstrzygnięto w oparciu o art. 98 k.p.c. Strona powodowa wygrała proces w całości, dlatego też była uprawniona do żądania zwrotu kosztów procesu w pełnej wysokości.

Koszty poniesione przez powoda obejmowały: opłatę sądową od pozwu – 400 zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł, koszty zastępstwa radcy prawnego w kwocie 1.800 zł – § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Mając na uwadze powyższe należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.